

Kateryna Danylyuk
Państwowe Muzeum Przyrodnicze NAN Ukrainy
79008 Lwów, ul. Teatralna 18
echium@ukr.net

Received: 11.02.2012
Reviewed: 31.05.2013

ROŚLINY SYNANTROPIJNE WE FLORZE ROŚLIN NACZYNIOWYCH NADSAŃSKIEGO REGIONALNEGO PARKU KRAJOBRAZOWEGO (NRPK), UKRAINA

Synanthropic plants in vascular flora of the Regional Landscape
Park „Nadsyansky” (NRPL), Ukraine

Abstract: The article deals with the synanthropic flora of vascular plants in the Regional Landscape Park „Nadsyansky”, the Carpathians, the Upper San (Ukraine, Lviv region). The floristic list of the synanthropic vascular plants has been completed, it includes 183 species, i.e. 28.4% of vascular flora of the Park.

Key words: Regional Landscape Park „Nadsyansky”, flora, synanthropization.

Wstęp

Zasadniczym celem badań było poznanie stopnia antropogenicznych przeobrażeń we florze roślin naczyniowych Nadszańskiego Regionalnego Parku Krajobrazowego (NRPK). Realizacja tego celu wymagała opracowania możliwie kompletnej listy gatunków roślin naczyniowych, które w sposób spontaniczny występują na terenie Parku.

Występowanie taksonów synantropijnych świadczy o przekształceniu flory przez człowieka, zaś udział tych gatunków wskazuje na stopień jej przekształcenia. Proces ten ma znaczenie w odniesieniu do obszarów chronionych, których podstawową funkcją jest zachowanie różnorodności biocenozy oraz zasobów genetycznych roślin i zwierząt. Do takich obszarów należy między innymi Nadszański Regionalny Park Krajobrazowy. Obejmuje on teren mało zbadany pod względem botanicznym, który dotychczas nie doczekał się wnikliwego opracowania flory oraz bilansu zachodzących w niej antropogenicznych przeobrażeń.

Teren badań

Nadszański Regionalny Park Krajobrazowy został utworzony w roku 1997, a następnie włączony do Międzynarodowego Rezerwatu Biosfery „Karpaty Wschodnie” (MRB „KW”). Park obejmuje powierzchnię 19 428 ha, z czego tereny zalesione zajmują 51,6% (przeważają lasy świerkowo-jodłowo-bukowe i bukowe), a gospodarczo użytkowane – 42,9%. Na terenie Parku położonych jest

8 wsi: Dnistryk-Dubowyj, Boberka, Szandroweć, Werchnia Jabłońka, Nyżnia Jabłońka, Nyżnij Turiw, Werchnij Turiw oraz Sianki, zamieszkałych przez prawie 9 tys. ludzi. Obszar Parku położony jest w geomorfologicznym rejonie Werchowyna Stryjsko-Siańska (Cys' 1962; 1968) pomiędzy 640 a 951 m n.p.m., na terenie rejonu Turka obwodu Lwowskiego.

Przez teren Parku przebiegają trzy niewysokie pasma górskie, które ciągną się z północnego zachodu na południowy wschód: Czerwonyj Werch (najwyższy szczyt – Marchityna, 826 m n.p.m.), Siański grzbiet (Szczolb – 874 m n.p.m.) oraz grzbiet Buczok (najwyższa góra bez nazwy – 951 m n.p.m., położona na południowym wschodzie pasma). Między grzbietami Czerwonyj Werch i Siański przebiega łańcuch gór wyspowych. Przez te trzy grzbiety przechodzi część głównego wododziału europejskiego. Największymi ciekami są: San i jego dopływ Rika (dorzecze morza Bałtyckiego) oraz Jabłuńka (dorzecze morza Czarnego). Warto zaznaczyć, że na terenie Parku, w okolicy wsi Sianki, położone są źródła rzeki San.

Człowiek na Werchowynie Stryjsko-Siańskiej pojawił się u schyłku neolitu, trudnił się zbieractwem oraz łowiectwem (Trochymčuk 1968). Intensywne zagospodarowanie terenów Parku rozpoczęło się w XVI wieku, kiedy to nastąpił rozwój wsi. Zmiany, początkowo niewielkie, uległy nasileniu wraz ze wzrostem zaludnienia i większość terenu została objęta różnymi formami użytkowania (rolnictwo, pasterstwo, użytkowanie lasu).

Po drugiej wojnie światowej teren dzisiejszego NRPK włączony został do szerokiej strefy przygranicznej o bardzo rygorystycznej kontroli. Na terenie Parku w ramach akcji „Wisła” wysiedlono mieszkańców wsi w dolinie Sanu, część zabudowy rozebrano, reszta rozpadła się ze starości. Wyludnienie tej części Parku stworzyło warunki do stopniowej renaturalizacji silnie zmienionej szaty roślinnej.

W czasach ZSRR zaorano rozległe tereny, na których uprawiano len, buraki cukrowe, owies. Rozwijała się przemysłowa hodowla bydła mięsnego i mlecznego. Rozwój rolnictwa i hodowli przemysłowej załamał się po rozpadzie ZSRR. Obecnie na terenie Parku funkcjonują małe gospodarstwa rodzinne prowadzące ekstensywną gospodarkę rolno-hodowlaną.

Materiał i metodyka

W niniejszym opracowaniu wykorzystano dane florystyczne pochodzące z własnych badań terenowych prowadzonych w latach 2005–2010. Prace terenowe prowadzono metodami patrolowymi (Junnatov 1964).

Zebrano również materiały zielnikowe w celu dokumentacji stanowisk lub rozstrzygnięcia problemów taksonomicznych. Materiały zielnikowe (w ilości około 1150 arkuszy) zdeponowano w zielniku Państwowego Muzeum Przyrodniczego NAN Ukrainy (LWS).

Do oznaczenia materiału zielnikowego posłużono się następującymi opracowaniami: Prokudin 1987, Čopyk 1977 i Rutkowski 2006. Nomenklaturę oparto na publikacjach Tutin i in. 1964–1980; 1993.

Klasyfikację geograficzno-historyczną flory oparto na koncepcjach prezentowanych w pracach Kornasia 1968, 1977. Przynależność do grup geograficzno-historycznych określono na podstawie opracowań: Zajac 1987a, 1987b, 1988; Zajac M, Zajac A. 1992; Zajac A., Zajac M., Tokarska-Guzik 1998; Protopova 1991.

Wyniki

Na podstawie zebranych danych sporządzono listę gatunków roślin naczyniowych NRPK. Aktualnie na terenie Parku występuje 645 gatunków (Danylyuk 2012), z czego 183 (28,4%) to rośliny synantropijne. Rosną one głównie na siedliskach ruderalnych w miejscach silnie przekształconych przez człowieka (pobocza dróg, śmietniska, nasypy kolejowe, stare ферmy, podwórka). Stosunkowo niewiele związanych jest z uprawami rolnymi czy ogrodowymi.

Lista gatunków synantropijnych

Apofity *Apophytes*

<i>Achillea millefolium</i> L.	<i>Lotus</i> aggr. <i>corniculatus</i> L.
<i>Acinos arvensis</i> (Lam.) Dandy	<i>Malus sylvestris</i> Miller
<i>Aegopodium podagraria</i> L.	<i>Medicago lupulina</i> L.
<i>Agrostis capillaris</i> L.	<i>Medicago sativa</i> L. subsp. <i>falcata</i> (L.) Arcangeli
<i>Anthoxanthum odoratum</i> L.	<i>Melilotus alba</i> Medicus
<i>Arctium lappa</i> L.	<i>Melilotus officinalis</i> (L.) Pallas
<i>Arctium tomentosum</i> Miller	<i>Ononis arvensis</i> L.
<i>Arenaria serpyllifolia</i> L.	<i>Pastinaca sativa</i> L.
<i>Artemisia vulgaris</i> L.	<i>Plantago lanceolata</i> L.
<i>Atriplex patula</i> L.	<i>Plantago major</i> L.
<i>Barbarea vulgaris</i> R.Br.	<i>Plantago media</i> L.
<i>Bellis perennis</i> L.	<i>Poa annua</i> L.
<i>Bromus hordaceus</i> L.	<i>Poa compressa</i> L.
<i>Calamagrostis epigejos</i> (L.) Roth	<i>Poa pratensis</i> L.
<i>Cardaminopsis arenosa</i> (L.) Hayek	<i>Polygonum aviculare</i> L.
<i>Carum carvi</i> L.	<i>Polygonum lapathifolium</i> L.
<i>Centaurea rhenana</i> Boreau	<i>Polygonum persicaria</i> L.
<i>Cerastium fontanum</i> Baumg. subsp. <i>vulgare</i> (Hartman) Greuter	<i>Potentilla anserina</i> L.

<i>Chaenorhinum minus</i> (L.) Lange in Willk. et Lange	<i>Potentilla norvegica</i> L.
<i>Chenopodium album</i> L.	<i>Prunella vulgaris</i> L.
<i>Cirsium arvense</i> (L.) Scop.	<i>Prunus spinosa</i> L.
<i>Convolvulus arvensis</i> L.	<i>Ranunculus acris</i> L.
<i>Coronilla varia</i> L.	<i>Ranunculus repens</i> L.
<i>Crepis capillaris</i> (L.) Wallr.	<i>Reseda lutea</i> L.
<i>Crepis tectorum</i> L.	<i>Rumex crispus</i> L.
<i>Cuscuta epithymum</i> (L.) L.	<i>Sagina procumbens</i> L.
<i>Dactylis glomerata</i> L. subsp. <i>glomerata</i>	<i>Salvia verticillata</i> L.
<i>Daucus carota</i> L.	<i>Sambucus ebulus</i> L.
<i>Deschampsia cespitosa</i> (L.) Beauv.	<i>Sambucus nigra</i> L.
<i>Dipsacus fullonum</i> L.	<i>Saponaria officinalis</i> L.
<i>Echium vulgare</i> L.	<i>Scrophularia nodosa</i> L.
<i>Elymus caninus</i> (L.) L.	<i>Scrophularia scopolii</i> Hoppe in Pers.
<i>Elymus repens</i> (L.) Gould	<i>Senecio sylvaticus</i> L.
<i>Equisetum arvense</i> L.	<i>Senecio viscosus</i> L.
<i>Erigeron acer</i> L.	<i>Silene latifolia</i> Poiret subsp. <i>alba</i> (Miller) Greuter et Burdet
<i>Euphorbia esula</i> L. subsp. <i>tommasiniana</i> (Bertol) Nyman	<i>Silene vulgaris</i> (Moench) Garcke
<i>Galeopsis bifida</i> Boenn.	<i>Stachys palustris</i> L.
<i>Galeopsis tetrahit</i> L.	<i>Stellaria media</i> (L.) Vill.
<i>Galium aparine</i> L.	<i>Tanacetum vulgare</i> L.
<i>Geum urbanum</i> L.	<i>Taraxacum officinale</i> Weber in Wiggers s.l.
<i>Glechoma hederacea</i> L.	<i>Torilis japonica</i> (Houtt.) DC.
<i>Heracleum sphondylium</i> L.	<i>Trifolium arvense</i> L.
<i>Hypericum humifusum</i> L.	<i>Trifolium repens</i> L.
<i>Juncus bufonius</i> L.	<i>Tussilago farfara</i> L.
<i>Lamium maculatum</i> L. subsp. <i>cupreum</i> (Schott, Nyman et Kotschy) Hadač	<i>Urtica dioica</i> L.
<i>Leontodon autumnalis</i> L.	<i>Veronica chamaedrys</i> L.
<i>Linaria vulgaris</i> Miller	<i>Vicia cracca</i> L.
<i>Lolium perenne</i> L.	

Archeofity *Archaeophytes*

<i>Anagallis arvensis</i> L.	<i>Myosotis arvensis</i> (L.) Hill
<i>Anthemis arvensis</i> L.	<i>Odontites verna</i> (Bellardi) Dumort.
<i>Armoracia rusticana</i> P.Gaertner, B.Meyer et Scherb.	<i>Raphanus raphanistrum</i> L.
<i>Artemisia absinthium</i> L.	<i>Scleranthus annuus</i> L.
<i>Capsella bursa-pastoris</i> (L.) Medicus	<i>Senecio vulgaris</i> L.
<i>Carduus acanthoides</i> L.	<i>Setaria pumila</i> (Poiret) Schultes
<i>Chamomilla recutita</i> (L.) Rauschert	<i>Sinapis arvensis</i> L.
<i>Cichorium intybus</i> L.	<i>Sisymbrium officinale</i> (L.) Scop.
<i>Descurainia sophia</i> (L.) Webb ex Prantl	<i>Sonchus arvensis</i> L.
<i>Erysimum cheiranthoides</i> L.	<i>Sonchus asper</i> (L.) Hill
<i>Euphorbia platyphyllos</i> L.	<i>Spergula arvensis</i> L.
<i>Euphorbia platyphyllos</i> L.	<i>Thlaspi arvense</i> L.
<i>Fallopia convolvulus</i> (L.) Á. Löve	<i>Urtica urens</i> L.
<i>Geranium dissectum</i> L.	<i>Veronica arvensis</i> L.
<i>Lamium album</i> L.	<i>Veronica polita</i> Fries
<i>Lathyrus tuberosus</i> L.	<i>Vicia sativa</i> L. subsp. <i>sativa</i>
<i>Lepidium campestre</i> (L.) R.Br. in Aiton	<i>Vicia tetrasperma</i> (L.) Schreber
<i>Malva sylvestris</i> L.	<i>Vicia villosa</i> Roth
<i>Matricaria perforata</i> Mérat	<i>Viola arvensis</i> Murray

Kenofity *Kenophytes*

<i>Acer negundo</i> L.	<i>Larix decidua</i> Miller
<i>Acorus calamus</i> L.	<i>Lupinus polyphyllus</i> Lindl.
<i>Aesculus hippocastanum</i> L.	<i>Medicago sativa</i> L. subsp. <i>sativa</i>
<i>Bunias orientalis</i> L.	<i>Oenothera biennis</i> L.
<i>Calendula officinalis</i> L.	<i>Oenothera parviflora</i> L.
<i>Cardaria draba</i> (L.) Desv.	<i>Oenothera rubricaulis</i> Klebahn.
<i>Chamomilla suaveolens</i> (Pursch) Rydb.	<i>Onobrychis viciifolia</i> Scop.
<i>Conyza canadensis</i> (L.) Cronq.	<i>Orobanche minor</i> Sm. in Sowerby
<i>Cornus alba</i> L.	<i>Phalacrologa annuus</i> (L.) Dumort.
<i>Cosmos bipinnatus</i> Cav.	<i>Physocarpus opulifolius</i> (L.) Maxim.
<i>Crepis setosa</i> Haller fil.	<i>Pyrethrum parthenifolium</i> Willd.
<i>Dianthus barbatus</i> L. subsp. <i>barbatus</i>	<i>Quercus rubra</i> L.
<i>Erucastrum gallicum</i> (Willd.) O.E.Schulz	<i>Robinia pseudoacacia</i> L.

<i>Fraxinus americana</i> L.	<i>Rosa rugosa</i> Thunb.
<i>Galinsoga ciliata</i> (Rafin.)S.F.Blake	<i>Rudbeckia hirta</i> L.
<i>Galinsoga parviflora</i> Cav.	<i>Sisymbrium loeselii</i> L.
<i>Geranium columbinum</i> L.	<i>Sisyrinchium montanum</i> Greene
<i>Helianthus tuberosus</i> L.	<i>Solidago canadensis</i> L.
<i>Heracleum sosnowskyi</i> Manden.	<i>Spiraea salicifolia</i> L.
<i>Hesperis matronalis</i> L. subsp. <i>matronalis</i>	<i>Trifolium hybridum</i> L. subsp. <i>elegans</i> (Savi) Ascherson et Graebner
<i>Impatiens glandulifera</i> Royle	<i>Veronica filiformis</i> Smith
<i>Impatiens parviflora</i> DC.	<i>Veronica persica</i> Poir.
<i>Inula helenium</i> L.	<i>Vicia sativa</i> L. subsp. <i>nigra</i>
<i>Juglans regia</i> L.	<i>Vinca minor</i> L.
<i>Juncus tenuis</i> Willd.	<i>Vitis vinifera</i> C.C.Gmel

Grupa apofitów – gatunków rodzimych, występujących na badanym terenie wyłącznie na siedliskach antropogenicznych – we florze roślin naczyniowych NRPK liczy 95 gatunków (Tab. 1). Należą one do 24 rodzin: *Asteraceae* – 17 gatunków; *Poaceae* – 12; *Fabaceae* – 9; *Lamiaceae* – 8; *Caryophyllaceae* – 7; *Apiaceae* – 6; *Rosaceae* i *Scrophulariaceae* – po 5; *Polygonaceae* – 4; *Plantaginaceae* – 3; *Caprifoliaceae*, *Chenopodiaceae*, *Convolvulaceae*, *Brassicaceae*, *Ranunculaceae* – po 2; *Boraginaceae*, *Dipsacaceae*, *Equisetaceae*, *Euphorbiaceae*, *Guttiferae*, *Juncaceae*, *Resedaceae*, *Rubiaceae*, *Urticaceae* – po 1. Większość apofitów 78% (74 gatunki) to rośliny ruderalne, tylko 22% (21 gatunków) należy do chwastów segetalnych, ponieważ niewiele jest siedlisk związanych z uprawami rolnymi czy ogrodowymi. W granicach Parku przebiega linia kolejowa i wiele gatunków ciepłolubnych posiada siedliska na kamienistych nasypach kolejowych.

Tabela 1. Udział grup geograficzno-historycznych we florze NRPK.

Table 1. The participation of geographical-historical groups in the flora of NRPK.

Grupy geograficzno-historyczne <i>Geographical-historical group</i>	Liczba gatunków <i>Number of species</i>
Apofity / <i>Apophytes</i>	95
Antropofity / <i>Anthropophytes</i> :	88
– Archeofity / <i>Archaeophytes</i>	38
– Kenofity / <i>Kenophytes</i>	50

We współczesnej florze Nadszańskie RPK odnotowano występowanie 88 gatunków obcych: 38 archeofitów i 50 kenofitów. Należą one do 32 rodzin: *Asteraceae* liczy 22 gatunki, *Brassicaceae* – 14 gatunków, *Fabaceae* – 8, *Scrophulariaceae* – 5; *Caryophyllaceae* i *Rosaceae* – po 4, *Onagraceae* – 3, *Geraniaceae*, *Euphorbiaceae*, *Balsaminaceae*, *Oleaceae*, *Lamiaceae* – po 2, *Aceraceae*, *Apocynaceae*, *Araceae*, *Boraginaceae*, *Cornaceae*, *Fagaceae*, *Poaceae*, *Hippocastanaceae*, *Iridaceae*, *Juglandaceae*, *Juncaceae*, *Malvaceae*, *Orobanchaceae*, *Pinaceae*, *Polygonaceae*, *Primulaceae*, *Resedaceae*, *Umbelliferae*, *Urticaceae*, *Violaceae* i *Vitaceae* – po 1 gatunku.

Na badanym terenie kenofity i archeofity rosną na siedliskach ruderalnych i segetalnych, nie wykazując, w większości przypadków, tendencji do wnikania w zbiorowiska naturalne. Wyjątek we florze Parku stanowi *Impatiens parviflora*, który często spotykany jest w lasach bukowych.

Obecność gatunków synantropijnych we florze Parku związana jest z długotrwałą działalnością gospodarczą człowieka na tym terenie (przeważnie uprawa roli i hodowla bydła). Wśród gatunków obcych NRPK przeważają przybysze pochodzący z obszaru śródziemnomorskiego – 28,4% (25 gatunków) i północnoamerykańskiego – 21,6% (19 gatunków).

Udział we florze poszczególnych grup geograficzno-historycznych (Kornaś 1977; Jackowiak 1990) wykorzystano do obliczenia wskaźników określających antropogeniczne zmiany we florze badanego terenu (Danylyuk 2012).

Podsumowanie

Na terenie Parku stwierdzono występowanie 645 gatunków roślin naczyniowych (Danylyuk 2012). Na podstawie analizy udziału grup geograficzno-historycznych we florze Parku oraz wskaźników jej synantropizacji stwierdzono następujące zależności:

- w składzie florystycznym dominują gatunki rodzime (85,6%) nad antropofitami (14,4%);
- w grupie gatunków rodzimych 17% wykazuje tendencje do apofityzmu;
- w grupie gatunków synantropijnych dominują apofity (51,9%);
- w grupie gatunków obcego pochodzenia przeważają kenofity (56,8%) nad archeofitami (43,2%).

Rośliny synantropijne rozmieszczone są na terenie Nadszańskie Parku bardzo nierównomiernie. Ich występowanie wyznacza wpływ człowieka na naturalną przyrodę Parku. Koncentracje gatunków synantropijnych występują w obrębie miejscowości, wzdłuż szlaków komunikacyjnych, na obszarach gdzie do niedawna prowadzona była intensywna gospodarka (rolnictwo, pasterstwo, użytkowanie lasu).

Literatura

- Čopyk V. (red.) 1977. Vyznačnyk roslyn Ukrains'kych Karpat. Nauk. dumka. Kyiv, 434 ss.
- Cys' P. 1962. Korotkyj geomorfologicznyj narys Turkivs'kogo rajonu L'vivskoi oblasti ta pryleglych terytorij. Visnyk L'viv. ordena Lenina Derž. univ. im. I. Franka. Geogr. zbirnyk (1): 23–33.
- Cys' P. 1968. Geomorfologija i neotektonika. Ukrains'ki Karpaty. L'viv, ss. 50–76.
- Danylyuk K. M. 2012. Flora sudynnych roslyn regioynalnogo landšaftnogo parku "Nadsians'kyj". Nauk. dumka. Kyiv, 119 ss.
- Junnatov A. 1964. T. 3. Soderžanie geobotaničeskich issledovanij. Vybor probnych plošadej i založenie ékologičeskich profilej. Polevaja geobotanika. (red. Lavrenko E. E., Korčagin A.): 9–35.
- Kornaś J. 1968. Geograficzno-historyczna klasyfikacja roślin synantropijnych. Mat. Zakł. Fitosoc. Stos. UW (25): 33–41.
- Kornaś J. 1977. Analiza flor synantropijnych. Wiad. Bot. 21 (2): 85–91.
- Prokudin Ju. (red.). 1987. Opredelitel' vyšych rasteńij Ukrainy. Nauk. dumka. Kyiv, 548 ss.
- Protopopova V. 1991. Sinantropnaja flora Ukrainy i puti eë razvitija. Nauk. dumka. Kyiv, 204 ss.
- Rutkowski K. 2006. Klucz do oznaczania roślin naczyniowych Polski niżowej. PWN. Warszawa, 814 ss.
- Trochymčuk S. V. Izmenenie landšaftotov Strijsko-Syanskoj verchoviny v Ukrainskich Karpatach za istoričeskoe vremja: avtoref. dis. na soiskanie učen. stepeni kandidata geogr. nauk. 1968. L'viv, 20 ss.
- Tutin T.G., Burges N.A., Chater A.O., Edmondson J. R., Heywood V. H., Moore D. M., Valentine D.H., Walters S.M., Webb D.A. (eds.). 1993. Flora Europaea vol. 1 (2nd ed.). Cambridge University Press.
- Tutin T.G., Heywood V.H., Burges N.A. Moore D.M., Valentine D.H., Walters S.M., Webb D.A. (eds.). 1964–1980. Flora Europaea vols. 1–5; Cambridge University Press.
- Zajac A. 1987a. Studies on the origin of archaeophytes in Poland. Part II. Taxa of Mediterranean and Atlantic-Mediterranean origin. Zesz. Nauk. Uniw. Jagiell., Prace Bot. 14: 7–50.
- Zajac A. 1987b. Studies on the origin of archaeophytes in Poland. Part III. Taxa of Irano-Turanian, Euro-Siberian-Irano-Turanian and Mediterranean-Irano-Turanian origin. Zesz. Nauk. Uniw. Jagiell., Prace Bot. 15: 93–129.
- Zajac A. 1988. Studies on the origin of archaeophytes in Poland. Part IV. Taxa of Pontic-Pannonian, Mediterraneo-South-Asiatic, South-Asiatic and Middle-European origin. Archaeophyta anthropogena. Archaeophyta resistentia. Archaeophytes of unknown origin. Zesz. Zesz. Nauk. Uniw. Jagiell., Prace Bot. 17: 23–51.
- Zajac A., Zajac M., Tokarska-Guzik B. 1998. Kenophytes in the flora of Poland: list, status and origin. Phytocoenosis. Synanthropization of plant cover in new Polish research. 10: 107–116.
- Zajac M., Zajac A. 1992. A tentative list of segetal and ruderal apophytes in Poland. Zesz. Nauk. Uniw. Jagiell., Prace Bot. 24: 8–21.

Summary

The article presents results of studies on synanthropic vascular plant flora of the Regional Landscape Park „Nadsyansky” carried out in the years 2005–2010. The list of synanthropic taxa occurring in the Park amounts to 183 species (95 apophytes, 38 archeophytes, 50 kenophytes). It shows the degree of anthropogenic changes in the vegetation of the Park. Synanthropic taxa are concentrated within inhabited territories, along transportation routes, and in areas where recently intensive agricultural, pastoral or forest management took place.